

VRTEC.

F. Šubic
ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 8.

V Ljubljani 1. avgusta 1887.

Leto XVII.

Mavrica.

L

Sijaj mavrica prezala,
Veličasten božji stol;
Zemljo z nebom si zvezala,
S tebe Bog nas gleda dol.

Bali vihre smo se jezne,
Ki nas gledala grdó;
Bali roke se železne,
Ki grozila nam takó.

Veter šibil je drevesa,
Vid jemál nam grózni blisk,
Gróm udarjal na ušesa
Oh, kedó nas reši stisk?

Ti si mavrica prezala
Prisvetila iz nebá,
Vso nam grózo, strah pregnala,
Hvala tebi iz srca!

II.

Grešnik od Bogá je ločen,
Neprijatelj je njegóv,
V strastih svojih neukročen,
Hlapec hudič je duhov.

V njem razsaja vihra jeze,
Ogenj v njem nečist gorí.
Kdo ga reši silne peze,
Ktera dušo mu teží? —

Mavrica se sedmobojna
Iz nebá mu prismejí,
Duša grešna, nepokojna
Zopet najde mir vestí.

Ni to mavrica blesteča,
To je zakramentov svít.
V zakramentih večna sreča,
Blagor je nad nas razlít.

Fr. Krek.